

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal ikke kommentere fremskridtspartiets sammenhæng i tallene, men jeg vil gerne gøre hr. Jørgen Junior opmærksom på, at der er ikke tale om arbejdsløse. Det her er syge mennesker. Man kan altså ikke blande de to ting sammen.

(Kort bemærkning).

Winne Russell (S):

Jeg hørte ikke hr. Jørgen Junior svare på socialministerens spørgsmål om, hvem der skulle betale for karensdage.

Formanden:

Vi kan ikke blive ved med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Socialministeren ved jo udmærket godt, at det, der er tale om, er, at der kan skaffes flere arbejdspladser, hvis denne regel ændres. Så enkelt er det dog. Derfor har det ikke noget at gøre med, at det er syge arbejdsløse. Det, der er tale om, er, at får vi ændret denne regel – og det foreliggende forslag er et skridt i den rigtige retning – så vil der blive færre arbejdsløse. Ud fra det synspunkt er det et rigtigt forslag.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det er faktisk håbløst. Det her drejer sig om syge mennesker, som har haft deres arbejdsplads i lange, lange perioder. Det er ikke et spørgsmål om at fremskaffe nye arbejdspladser. Men det er altså sådan, man forvirrer befolkningen. Syge mennesker har krav på at få løn, lige så snart de bliver syge, de skal ikke vente 5 dage. Det skal embedsmændene ikke, det skal tjenestemænd ikke, det skal funktionærerne ikke, hvorfor skal så arbejderne? Bekend nu, at I ikke har spor interesse for arbejderne, for det er jo realiteten i det. 5 karensdage til en syg arbejder, hvad er meningen? Det er asocialt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til so-

cialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om fortrinsret i høsten.

(Lovforslag nr. L 60. Fremsat 13/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Når forslaget fremsættes, er det på baggrund af en udvikling på det kommunale område, der har gjort, at tiden er løbet fra et par af paragrafferne i loven om fortrinsret i høsten. At kommunerne nu ikke længere skal afgive en erklæring om landmandens forskellige forhold, kan vi fra socialdemokratiets side tiltræde. Vi har bemærket, at Kommunernes Landsforening har udtrykt ønske om denne ændring. De samvirkende danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Realkreditrådet har kunnet tiltræde ændringen, så vi kan anbefale forslaget.

Jeg vil gerne sige for socialdemokratiets vedkommende, at vi har intet ønske om udvalgsbehandling.

Søren Jensen (Hasseris) (V):

Venstre er enig med ministeren i, at den erklæring, kommunalbestyrelserne ifølge loven skal afgive ved udstedelse af et høstpantebrev, er blevet noget i retning af en tom formalitet og samtidig en slags dobbeltadministration, som vi godt kan undvære. Men vi er også enige i, at loven med den foreslåede ændring bør oprettholdes. Vel er der kun knap 1.000 landmænd om året i hele landet, der har gjort brug af høstpantebrevene, men denne særlige kreditmulighed har været og vil efter vores opfattelse fremdeles være af stor betydning for en kreds af landmænd, ikke mindst under den herskende kreditstramning. Dertil kommer, at tørken og den fejlslagne høst, vi har haft i år, bringer mange landmænd i store økonomiske vanskeligheder, og det kan jo føre til, at flere landmænd end normalt vil gøre brug af denne lovgivning til foråret for at få kunstgødning og såsæd til deres marker.

Vi kan tilsige forslaget en både velvillig og